

TheaterCentraal

Vielfalt
Jakop Ahlblom

Poëzie en humor in verrassend spel met illusie en werkelijkheid

29 september 2006 - Recensie door Celia Noordegraaf

Een jonge man gaat met zijn geliefde naar het theater en verliest zich steeds meer in de wereld van de illusionist. In 'Vielfalt', de nieuwste productie van mimespeler Jakop Ahlblom, is de scheidslijn tussen de werkelijke wereld en de magische wereld heel dun. Dit levert afwisselend beklemmende, verrassende, humoristische en ontroerende beelden op. Werkend vanuit beweging versmelt Ahlblom muziek, acrobatiek, dans, illusionisme, slapstick en toneelbeeld tot een boeiend geheel.

Het stuk begint met een klassieke opening. Een lange, in het wit geklede goochelaar doet een act met pingpongballetjes in de spotlights voor de hoge, dikke, rode gordijnen. Dan wordt een stel uit het publiek gevraagd voor de truc met de grote verdwijnkist. Het meisje stapt in, de kist verdwijnt, de gordijnen zwaaien open en het decor van een ouderwets vari  theater komt te voorschijn. Haar verblufte vriend gaat daarin op zoek naar het meisje. Hiermee begint een spannend spel van verdwijningen en verdubbelingen, dat steeds meer de trekken van een absurd theater gaat vertonen. Daan Ament ontwierp een ingenieus decor, dat voortdurend voor verrassingen zorgt. Het meest opvallend is de houten lambrisering die de gehele ruimte vult. Daarbinnen zorgen een bar, een restauranttafel, een bank en een toneel met rode gordijnen voor de sfeer van een ouderwets vari  . Op allerlei plaatsen kunnen mensen verdwijnen en weer opduiken waardoor in de loop van het stuk magie en realiteit steeds meer door elkaar heen gaan lopen. Schitterend is de sc  ne waarbij het meisje uit de gootsteen van de bar te voorschijn komt, waarna zij samen met haar vriend een ontroerende liefdesdans uitvoert. Met soepele, harmonische bewegingen dansen ze over de muren om daar langzaam weer in te verdwijnen.

Aanvankelijk is de centrale rol voor de goochelaar weggelegd, maar gaandeweg is de vriend van het meisje de hoofdpersoon. Deze raakt meer en meer verstrikt in de wereld van de illusie, waarin steeds onduidelijker wordt wie wie is. Na een absurde baringsc  ne ontspoord het gedrag van de goochelaar meer en meer, waartegen de hoofdpersoon een machteloos gevecht lijkt te voeren, gedreven door het verlangen naar zijn verdwenen geliefde.

De kostuums zijn eenvoudig maar effectief. Zij spelen een belangrijke rol in het spel van persoonsverwisselingen en dubbelgangsters. Aanvankelijk zijn de rollen duidelijk: glanzend zilver voor de assistentes van goochelaar, een beetje truttig voor de stijve theaterbezoekster, onschuldig blauw voor de geliefde. Door een spel met de jurken gaan de rollen door elkaar lopen en ontstaat ook regelmatig fraai bewegings theater. Dan zijn er opeens drie theaterbezoeksters of vijf barmeisjes die samen een intrigerende bewegingsact opvoeren. Ook het geliefde meisje verveelvoudigt als symbool voor de toenemende verwarring waarin de hoofdpersoon komt te verkeren.

Er wordt in 'Vielfalt' bijna niet gesproken. De taal speelt een ondersteunende rol net zoals de muziek. Zacht geanimeerd gekwetter van de barmeisjes waarin slechts af en toe een flard van een woord valt te verstaan. Meer niet. De muziek heeft een loungeachtig karakter en is niet nadrukkelijk aanwezig. Het geluidsdecor van Wim Conradi relativeert soms de sfeer, waardoor het bijdraagt aan het absurdistische karakter van het stuk. Tijdens een vechtsce ne tussen de goochelaar en de vriend bijvoorbeeld heeft het aerobicsachtige ritme van de muziek een ironisch effect op de ernst van het spel.

Wellicht door het non-verbale karakter geeft het stuk niet onmiddellijk zijn centrale thematiek prijs. Moderne mime appelleert eerder aan de zintuigen en emoties dan aan het intellect. Door de vele verrassende vondsten is het stuk zeer de moeite waard om vooral te ondergaan. Kenmerkend voor Ahlboms werk is naast de po etische sfeer zijn gevoel voor humor. Er wordt regelmatig gelachen door het publiek, dat na afloop met een langdurig applaus van zijn waardering blijkt geeft.

De van oorsprong Zweedse Jakob Ahlblom (1971) studeerde in 1998 af aan de mimeopleiding in Amsterdam. Vielfalt is zijn vierde voorstelling. Het concept is van hem, Jeroen van der Berg had de eindregie. De voorstelling is tot en met 17 november in diverse theaters te zien. Voor de speellijst zie www.jakopahlblom.nl

Gezien:

*'Vielfalt', Jakob Ahlblom,
28 september 2006, De Toneelschuur in Haarlem.*

Foto: Stephan van Hesteren

Celia - Vrijdag 29 September 2006